

Presă și informare

Tribunalul Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 26/13
Luxemburg, 7 martie 2013

Hotărârea în cauza T-370/11
Polonia/Comisia

Decizia Comisiei privind alocarea cu titlu gratuit a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră începând cu anul 2013 este conformă cu dreptul Uniunii

Decizia nu tratează în mod discriminatoriu instalațiile industriale care utilizează drept combustibil cărbunele

În vederea reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră, legiuitorul Uniunii a adoptat în anul 2003 o directivă¹ de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii. În temeiul acestei directive, Comisia trebuia să adopte măsurile de punere în aplicare privind alocarea armonizată a cotelor de emisie cu titlu gratuit.

Astfel, Comisia a adoptat în anul 2011 o decizie² care se aplică, în esență, alocării cu titlu gratuit a cotelor de emisie referitoare la instalațiile staționare definite în directivă în perioadele de comercializare începând cu anul 2013. Comisia a stabilit criteriile de referință ale fiecărui sector și subsector bazându-se pe performanța medie a instalațiilor celor mai eficiente ale acestora în anii 2007 și 2008. Pe baza acestor criterii de referință se calculează, începând cu anul 2013, numărul de cote de alocat cu titlu gratuit fiecărei instalații în cauză.

Considerând că decizia Comisiei încălca atât Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), cât și directiva, Polonia a formulat o acțiune la Tribunalul Uniunii Europene.

În hotărârea pronunțată astăzi, Tribunalul constată, în primul rând, că decizia constituie o măsură de punere în aplicare a directivei care, la rândul său, a fost adoptată în temeiul dispozițiilor TFUE privind **politica în domeniul mediului**. Prin urmare, Tribunalul respinge acțiunea formulată de Polonia în măsura în care acest stat membru contestă legalitatea deciziei în raport cu normele TFUE privind **politica în domeniul energiei**.

În al doilea rând, Tribunalul arată că, **prin faptul că a decis să trateze în mod uniform instalații care se află în situații diferite, caracterizate prin utilizarea de combustibili diferiți, cu ocazia stabilirii produselor de referință** pentru calcularea numărului de cote de emisie de alocat, **Comisia nu a încălcat principiul egalității de tratament**.

În această privință, Tribunalul constată că deosebirea produselor de referință³ în funcție de combustibilul utilizat nu ar avea drept consecință să încurajeze instalațiile industriale care utilizează combustibil cu un nivel ridicat de emisie de CO₂ să caute soluții care să le permită reducerea emisiilor. În plus, o astfel de deosebire ar implica riscul unei sporiri a emisiilor, întrucât instalațiile care utilizează combustibil cu un nivel redus de emisie de CO₂ ar putea să îl înlocuiască cu un combustibil cu un nivel mai ridicat de emisie de CO₂. De asemenea, Tribunalul apreciază că

¹ Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, p. 32, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 78), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 (JO L 140, p. 63).

² Decizia 2011/278/UE a Comisiei din 27 aprilie 2011 de stabilire, pentru întreaga Uniune, a normelor tranzitorii privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 130, p. 1).

³ Produsele de referință definesc cantitatea maximă de drepturi de emisie care poate fi atribuită pe unitatea de producție a unui anumit produs.

alegerea gazului natural, combustibil cu un nivel redus de emisie de CO₂, pentru stabilirea căldurii și combustibilului de referință⁴ urmărește reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră.

În al treilea rând, Tribunalul constată că decizia contestată ține seama, în mod corespunzător, de consecințele economice și sociale ale măsurilor care vizează reducerea emisiilor de CO₂. Pe de o parte, normele de funcționare aplicabile vor fi introduse în mod progresiv începând cu anul 2013. Instalațiile cu un nivel ridicat de emisie de CO₂ - precum cele care utilizează cărbune în Polonia -, având nevoie de un număr mare de cote pentru producția lor, vor obține la început o cantitate mai mare de cote cu titlu gratuit pentru acoperirea nevoilor lor. Pe de altă parte, legiuitorul Uniunii a instituit mecanisme care permit susținerea eforturilor statelor membre caracterizate printr-un venit pe cap de locuitor relativ scăzut și prin perspective de creștere economică relativ importante, pentru a reduce intensitatea de carbon din economia lor până în anul 2020.

Tribunalul arată în sfârșit că sistemul de alocare a cotelor de emisie se va baza, începând cu anul 2013, pe principiul licitării. Astfel, statele membre vor putea licita toate cotele care nu vor fi atribuite cu titlu gratuit, pentru ca instalațiile să poată cumpăra cotele lipsă. În plus, acest sistem va fi conform cu principiul „poluatorul plătește” în măsura în care instalațiile care emit cel mai mult CO₂ vor fi obligate să plătească prețul cotelor cumpărate la licitație sau să își reducă emisiile.

Prin urmare, Tribunalul respinge argumentul Poloniei potrivit căruia decizia atacată ar determina o scădere a competitivității întreprinderilor situate în statele membre a căror producție depinde în principal de cărbune ca și combustibil. În această privință, Tribunalul precizează că directiva, ținând seama totodată de situația variabilă a diferitelor regiuni ale Uniunii, lasă statelor membre o marjă de manevră care le permite să adopte măsuri financiare în favoarea sectoarelor și a subsectoarelor care prezintă un risc semnificativ de relocare a emisiilor de CO₂⁵ din cauza costurilor emisiilor de gaze cu efect de seră și să prevadă alocarea de cote gratuite instalațiilor din aceste sectoare și subsectoare.

În aceste circumstanțe, **Tribunalul respinge în întregime acțiunea Poloniei formulată împotriva deciziei Comisiei.**

MENȚIUNE: Împotriva deciziei Tribunalului se poate declara recurs la Curte, numai pentru motive de drept, în termen de două luni de la comunicarea acesteia.

MENȚIUNE: Acțiunea în anulare are ca obiect anularea acelor acte ale instituțiilor Uniunii care sunt contrare dreptului Uniunii. Cu respectarea anumitor condiții, statele membre, instituțiile europene și particularii pot sesiza Curtea de Justiție sau Tribunalul cu o acțiune în anulare. Dacă acțiunea este întemeiată, actul este anulat. Instituția autoare a actului trebuie să ia măsuri pentru a elimina eventualul vid juridic creat prin anularea acestuia.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Tribunalului.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

⁴ Pentru procesele de producție pentru care nu a fost definit un criteriu de referință, există criterii de referință diferite: căldura de referință (căldura produsă sau consumată) sau, în cazul în care căldura nu este măsurabilă, combustibilul de referință (energia injectată prin intermediul combustibilului utilizat).

⁵ Este vorba despre relocarea activităților unor întreprinderi ale Uniunii care operează în sectoare expuse unei puternice concurențe internaționale în țări terțe în care cerințele în materie de emisie de gaze cu efect de seră sunt mai puțin stricte.